

Περίσσις
Ο ΤΑΦΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

Επανερχόμεστε και πάλι για μιὰ πολλοστή φορά στο γνωστό θέμα του Τάφου του Καζαντζάκη, γιατί τὸ πρᾶγμα ἔχει φτάσει πιά στο ἀπρόχωρητο. Μερικοὶ βέβηλοι τῆς πόλης μας, πού στεροῦνται παντελῶς τοῦ συναισθήματος τῆς εὐθύνης ἔσπασαν πρὸ καιροῦ τὰ ἀνάγλυφα χάλκινα γράμματα πού ἦταν καρφωμένα στὴν πλάκα καὶ θύμιζαν τὸ μεγαλόπρεπο «πιστεύω» του; «Δὲν ἐλπίζω τίποτα. Δὲν φοβοῦμαι τίποτα. Εἶμαι ἐλεύθερος».

Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὅταν πρὸ ἡμερῶν οἱ σύεδροι τοῦ Κρητολογικοῦ Συνεδρίου ἐπισκεφτήκανε τὸν τάφο τοῦ Καζαντζάκη, ὅσοι ἀπὸ μᾶς ἦταν ἐκεῖ ντράπηκαν πάρα πολὺ ὅταν ρώτησαν γιατί δὲν ὑπῆρχαν τὰ γράμματα στὴν πλάκα. Κι' ἀναγκαστήκαμε νὰ ποῦμε ψέμματα, πὼς δηλαδὴ τὰ εἶχαν ἀφαιρέσει κατὰ καιροὺς διάφοροι ξένοι ἐπισκέπτες πέρωντάς τα γιὰ «σουβενίρ.»

Εὐτυχῶς δὲ πού τὸ πιστέψανε γιατί φανταστῆτε τί ἐντύπωση θὰ τοὺς προξενοῦσε ἂν μάθαιναν ὅτι τὰ εἶχαν ἀφαιρέσει σκόπιμα μερικοὶ βέβηλοι, συμπολίτες ἀτυχῶς τοῦ Μεγάλου Κρητικοῦ.

Ἄς φροντίσουν λοιπὸν οἱ ἀρμόδιοι νὰ χαράξουν τὰ γράμματα πάνω στὴν πλάκα, καὶ νὰ βροῦν ἓνα τρόπο διαφυλάξεως τοῦ μνημείου, ἀπὸ τοὺς ἄνανδρους, τοὺς βέβηλους καὶ τὰ σκουλήκια τῆς κοινωνίας.